

انترناسیونال

۲۲۲

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

حزب کمونیست کارگری ایران

Worker-communist Party of Iran

جمعه، ۲۳ آذر ۱۳۸۶، ۱۴ دسامبر ۲۰۰۷

منصور حکمت

www.m-hekmat.com

جمعه ها منتشر میشود

Fax: 001-519 461 3416

anternasional@yahoo.com

سردبیر: محسن ابراهیمی

پاپوش دوزی برای دانشجویان زندانی موقوف! با دنیا و با ما طرف هستید!

وزارت اطلاعات جمهوری اسلامی / اخیر، اتهامات مسخره و در عین / کمان، جمع آوری سنگ و ساخت
طی بیانیه ای در مورد دستگیری / حال تهدید آمیزی را طرح کرده است: / نارنجک های صوتی کرده اند!! و یا
گسترده دانشجویان چپ در روزهای / آشوبگران از قبل اقدام به تهیه تیر و / صفحه ۶

رابطه دولت آمریکا با جمهوری اسلامی،

عملکرد نیروهای اپوزیسیون، و نقش مبارزات مردم گفتگو با حمید تقوایی

در مورد انتشار گزارش کمیسیون امنیتی آمریکا و پیامدهای آن

انترناسیونال: در گزارش اخیر "شورای اطلاعات ملی آمریکا" اعلام شده است که حکومت اسلامی برنامه اش برای دستیابی به سلاح هسته ای را در سال ۲۰۰۳ متوقف کرده است. این گزارش سر و صدای زیاد راه انداخت. از محافل مختلف هیئت حاکمه آمریکا تا سران حکومت اسلامی تا اپوزیسیون این گزارش را یک نقطه بسیار مهم در صفحه ۲

با تمام نیرو به یاری دانشجویان زندانی در ایران برخیزید

مردم آزادیخواه، انساندوستان،
سازمان های کارگری، سازمانهای دانشجویی،
سازمانهای مدافع حقوق انسان در همه کشورها

اصغر کریمی

پاپوش دوزیهای خطرناک دولت علیه اینها است. وزارت اطلاعات طی بیانیه ای در مورد دستگیری دانشجویان چپ دانشگاهها گفته است: "آشوبگران (یعنی دانشجویان تظاهرات کننده) از قبل اقدام به تهیه تیر و کمان، جمع آوری سنگ و ساخت نارنجک های صوتی کرده اند" و یا "از دستگیرشدگان مقادیر قابل توجهی نثریات موهن، کتب ضاله، اعلامیه های حاوی توهین به مقدسات و مشروبات الکلی کشف و ضبط شده است". سایت رجانیوز وابسته به حکومت نیز اعلام کرده است: "تهادهای امنیتی پس از انجام تحقیقات گسترده در دانشگاههای کشور هسته اصلی جریان کمونیست مرتبط با خارج از کشور را شناسایی و بازداشت کردند. برنامه هسته کمونیستی در آستانه روز ۱۶ آذر امسال، به آشوب کشیدن دانشگاهها از طریق تحركات خشونت آمیز، با تهیه مواد آتش زا از قبیل کوکتل مولوتف و نارنجک بوده است". هرچند نفس اشاره به کتب ضاله و

مردم آزادیخواه، انساندوستان، سازمان های کارگری، سازمانهای دانشجویی، سازمانهای مدافع حقوق انسان در همه کشورها

اکنون کمتر کسی است که در اقصی نقاط دنیا با حکومت سرکوبگر جمهوری اسلامی ایران و جنایات هرروزه آن آشنا نباشد. و بنابراین هیچ جنایتی از جانب این حکومت و هیچ درجه از سبعیت توسط آن، شما را متعجب نمیکند. اما بارها فشار اعتراضات مردم در ایران و یا فشار افکار عمومی جهانی، مانع این حکومت برای اجرای طرحهای سرکوبش شده است. بارها بخاطر فشار مبارزاتی، کسانی از اعداد یا زندان نجات یافته اند و یا در زمینه های دیگر حکومت مجبور به عقب نشینی شده است.

اجازه دهید به اتفاق مهمی که در طول دو هفته گذشته در ایران علیه دانشجویان رخ داده است بپردازم و توجه شما را به آن جلب کنم.

در طول دو هفته گذشته بیش از ۴۰ نفر از فعالین اعتراضات دانشجویی در شهرهای مختلف کشور توسط وزارت اطلاعات دستگیر شده اند که حداقل ۳۷ نفر از آنها هم اکنون در زندان اوین و اماکن نامعلوم دیگری بسر میبرند. اینها قبل از روز دانشجو (روز ۷ دسامبر) که از سالها قبل روز اعتراضات مهم دانشجویی است و یا در جریان و بدنبال تظاهرات در این روزها دستگیر شده اند. نکته بسیار مهم

صفحه ۸

پیام اصغر کریمی به دانشجویان آزادیخواه

صفحه ۴

در صفحات دیگر

- سوسیالیسم یا بربریت صفحه ۴
- فراخوان به تظاهرات صفحه ۵
- اعتراض کارگران شرکت کشتی سازی اروندان صفحه ۵
- اعتراض سازمانهای کارگری صفحه ۵
- سفر هیاتی از اروپا به ایران صفحه ۶

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از صفحه ۱ گفتگو با حمید تقوایی

رابطه ایران و آمریکا قلمداد کردند. درست در اوج رجزخوانی متقابل، یکباره، مهمترین نهاد اطلاعاتی یک طرف این تنش، گزارشی منتشر میکند که ظاهراً در نقطه مقابل تبلیغات ماههای گذشته دولت آمریکا است. ماه گذشته جرح بوش حتی از امکان جنگ جهانی سوم حرف زد. موضوع چیست؟ این یک نقطه عطف است؟ دو طرف به یک نقطه سازش رسیده اند؟ معنای سیاسی واقعی این اتفاق چیست؟

حمید تقوایی: این گزارش نشان دهنده نزدیکی بیشتر بین جمهوری اسلامی و دولت آمریکا است. گرچه انتشار علنی چنین گزارشی با تبلیغات خصمانه دولت آمریکا خوانائی ندارد اما به نظر من کاملاً در چارچوب سیاستی است که در چند ماه اخیر هیات حاکمه آمریکا در قبال جمهوری اسلامی به پیش برده است. به نظر من هیات حاکمه آمریکا بعد از تشکیل کمیسیون بیکر که برای چاره جوئی و حل بحران عراق تشکیل شد، عملاً رهنمودهای این کمیسیون مبنی بر مذاکره و رسیدن به توافق با جمهوری اسلامی (و سوریه) در رابطه با عراق و کلاً منطقه خاورمیانه را در دستور خود قرار داد. گرچه در این مورد میان نشو کنسرواتیستهای افراطی نظیر دیک چینی با کندولیزا رایس، که در مقایسه با چینی یک میانه رو پراگماتیست محسوب میشود، اختلافاتی وجود دارد اما در عمل دولت آمریکا سیاست مذاکره و دیپلماسی بر اساس توصیه کمیسیون بیکر را به پیش برد. در این میان تبلیغات تند و خصمانه و تاکید جا بجای مقامات آمریکائی مبنی بر "باز بودن گزینه نظامی" را باید بیشتر جزئی از این سیاست عملی و بعنوان اهرم اعمال فشار برای تحمیل شرایط دولت آمریکا در سر میز مذاکره بحساب آورد. در نتیجه اعمال این سیاست است که در ماههای اخیر مذاکرات و توافقات پنهان و نیمه پنهان متعددی میان دو دولت انجام شده است و هنوز در جریان است. در چنین شرایطی اعلام اینکه جمهوری اسلامی پروژه سلاحهای هسته ای را متوقف کرده است نه تنها یک رخداد خلاف قاعده و یا تغییر ناگهانی در سیاست عملی آمریکا در قبال جمهوری اسلامی

محسوب نمیشود بلکه باید آنرا یک پیشرفت و گامی بجلو در ادامه سیاست تا کنونی دولت آمریکا دانست. البته در مدیا و اظهار نظر مقاماتی از جناح بازها مانند جان بولتن سفیر سابق آمریکا در سازمان ملل که انتشار گزارش را "گودتا علیه بوش" نامید، انتشار این گزارش اقدامی خلاف مصالح آمریکا و مغایر سیاست بوش در قبال ایران تلقی میشود، اما این نوع انتقادات بیشتر موضع فرمال و تبلیغی آمریکا علیه جمهوری اسلامی (نظیر اخطار بوش در مورد آغاز جنگ جهانی سوم) را مد نظر دارد تا سیاست عملی آمریکا در قبال جمهوری اسلامی را. حتی مقاماتی در هیات حاکمه آمریکا که خواهان حمله نظامی هستند امروز بحث خود را اینطور مطرح میکنند که برای رسیدن به هر نوع توافقی باید خطر حمله نظامی را بالای سر رژیم ایران قرار داد و ازینرو انتشار گزارش را مغایر منافع آمریکا میدانند.

در هر حال مستقل از اختلافات و سایه روشنهایی که در هیات حاکمه آمریکا در قبال جمهوری اسلامی وجود دارد دولت آمریکا عملاً سیاست مذاکره و رسیدن به توافق با جمهوری اسلامی را در پیش گرفته است. این سیاست به این معنا نیست که خطر جنگ و یا حمله نظامی تماماً منتفی است. همه مقامات آمریکائی در مورد آلترناتیو جنگ و حمله نظامی بعنوان آخرین گزینه در صورت شکست مذاکرات توافق دارند و همانطور که اشاره کردم از احتمال جنگ بعنوان اهرم فشار استفاده میکنند. واقعیت آنست که انتشار گزارش شورای اطلاعات ملی آمریکا نه احتمال جنگ را تماماً منتفی میکند و نه احتمال دستیابی جمهوری اسلامی به سلاح هسته ای را. نکته اینست که با وجود منتفی نبودن این احتمالات طرفین در چند ماه اخیر بر سر میز مذاکره نشسته اند و بعد از انتشار گزارش نیز همین سیاست را ادامه خواهند داد. از این نقطه نظر مناسبات میان دو دولت تغییری نکرده است.

انترناسیونال: چرا دولت آمریکا و جمهوری اسلامی به چنین سازشی نیاز دارند؟ مطلوبیت رسیدن به

توافق برای طرفین در چیست؟

حمید تقوایی: به نظر من مطلوبیت مذاکره و سازش برای هر دو طرف ناشی از بن بست و استیصال است که هر یک از طرفین در رابطه با مشکلات و مسائل خاص خود با آن روبروست.

معضل دولت آمریکا مشخصاً بن بست است که در عراق با آن مواجه است. هیات حاکمه آمریکا، بر مبنای تحلیل و توصیه کمیسیون بیکر، امیدوار است با رسیدن به توافق با جمهوری اسلامی بر سر قطع دخالتگریهایش در اوضاع داخلی عراق، و همچنین در لبنان و فلسطین، راهی برای حل مساله عراق پیدا کند. متوقف کردن پروژه هسته ای و احتمال دستیابی جمهوری اسلامی به سلاح اتمی، گرچه در خود یک هدف دولت آمریکا هست اما در شرایط حاضر بیشتر بعنوان پلاتنفرم و اهرم فشاری برای رام کردن جمهوری اسلامی و گنجاندن آن در چارچوب سیاستهای منطقه ای دولت آمریکا مورد استفاده قرار میگیرد. به نظر من دولت آمریکا حاضر است در صورت گرفتن تضمینهای لازم از جمهوری اسلامی در رابطه با عراق، و در درجه بعد فلسطین و لبنان، مساله غنی سازی اورانیوم را حاشیه ای کند و حتی یک جمهوری اسلامی اتمی کاملاً رام و سر برآه را، مانند پاکستان اتمی، تحمل کند. مشکل دولت آمریکا اتمی شدن جمهوری اسلامی بعنوان ستون فقرات و رهبر جنبش اسلام سیاسی است و به درجه ای که جمهوری اسلامی از این موقعیت فاصله بگیرد مساله اتمی شدن آن نیز برای آمریکا و کلاً غرب قابل تحمل تر خواهد شد. گرچه دست شستن کامل جمهوری اسلامی از اسلام ضد آمریکائی غیر ممکن است (پائین تر توضیح خواهم داد که چرا اینطور است) اما در دیپلماسی پراگماتیستی که دولت آمریکا دنبال میکند هر درجه کوتاه آمدن جمهوری اسلامی، فعلاً بویژه در عراق، غنیمت است و میتواند بعنوان گامی در جهت متعارف شدن و میانه رو شدن جمهوری اسلامی تلقی شود. در هر حال در شرایط حاضر و تا زمانی که باتلاق عراق گریبان هیات حاکمه آمریکا را گرفته است دولت آمریکا به رسیدن سازش و توافق با جمهوری اسلامی بر سر مساله عراق نیاز دارد و ضرورت و مطلوبیت دیپلماسی مذاکره از اینجا

ناشی میشود.

از نقطه نظر جمهوری اسلامی نزدیکی با آمریکا و برسیمت شناخته شدن از جانب دولت آمریکا و دول غربی یک پیش شرط مهم بقا محسوب میشود. جمهوری اسلامی در عرصه سیاست داخلی با یک بحران عمیق اقتصادی و سیاسی و اجتماعی روبرو است و تبدیل شدن به یک حکومت متعارف سرمایه داری با روابط سیاسی- اقتصادی عادی و با ثبات با آمریکا و غرب کلید حل این بحران است. برای جمهوری اسلامی نیاز به مذاکره و رسیدن به توافق با آمریکا از اینجا نشات میگیرد.

به این ترتیب مشکلات اساسی که هر دو طرف با آن دست بگریبان اند آنانرا به طرف مذاکره و سازش میراند اما سئوال اساسی اینست که آیا چنین توافق و سازشی، هر اندازه هم که مطلوب طرفین باشد، امکان پذیر هست؟ آیا جمهوری اسلامی میتواند دست از اسلام ضد آمریکائی بشوید و باقی بماند؟ به نظر من پاسخ به این سئوال منفی است و تمام تنشها و فراز و نشیبها در روابط میان دو کشور و اختلاف نظرات بین مقامات و جناحها در درون خود حکومتها از این نا ممکن بودن عملی ناشی میشود. ایدئولوژی اسلامی و علمداری اسلام ضد آمریکائی (که وجه مشخصه جنبش اسلام سیاسی است) برای جمهوری اسلامی یک امر تزئینی و یا صرفاً عقیدتی و مکتبی نیست، بلکه امری سیاسی و یک ضرورت عملی است. جمهوری اسلامی ای که ضدیت با آمریکا را کنار گذاشته باشد اولاً در صحنه سیاست جهانی و منطقه ای موقعیت خود بعنوان ستون فقرات جنبش اسلام سیاسی را از دست خواهد داد و تمام نفوذ و ارج و قربش نزد حزب الله و حماس و دولت مالکی در عراق تا جاوز و کاسترو و جنبش غیر متعهدها از دست خواهد رفت. و ثانیاً، و این نکته مهم تر است، در خود جامعه ایران قادر به سرکوب اسلامی مردم نخواهد بود. از قصاص و سنگسار و اعدامهای جمعی و حتی حجاب زنان گرفته تا شورای نگهبان و شورای تشخیص مصلحت نظام و شوراهای اسلامی کارخانجات و دسته های گشت ثارالله و مبارزه با بدحجابی تا خود ولایت فقیه همه اینها زیر بیرق

مقابله با آمریکا و شیطان بزرگ میسر شده است. برای حکومتی که مقابله با آمریکا و غرب و خصومت با حقوق بشر و دموکراسی و فرهنگ "فاسد" غربی را کنار گذاشته باشد ولی فقیه و قصاص و حجاب و اعدام و سنگسار نیز بی پایه و غیر قابل توجیه میشود. جمهوری اسلامی نمیتواند ضد آمریکائی نباشد و باقی بماند. بعبارت دیگر جمهوری اسلامی برای بقای خود هم باید خصلت ضد آمریکائی و کلاً ضد غربی خود را حفظ کند و هم به یک حکومت متعارف مورد پذیرش غرب تبدیل شود و این تناقض در پایه ای ترین سطح معضل لاینحل این رژیم است.

دولت آمریکا و دول غربی نیز گرچه در عمل سیاست تغییر دادن و استحاله جمهوری اسلامی به یک حکومت متعارف را در پیش گرفته اند اما لاقلاً جناحهای دورنگرشان میدانند که این امر زیر نام جمهوری اسلامی و در تداوم رژیم فعلی ممکن نیست و ازینرو سناریوهای رژیم چنج و جایگزین کردن حکومت اسلامی با یک حکومت مطلوب غرب و سرمایه جهانی یک هدف استراتژیک آمریکا و دول غربی را تشکیل میدهد. به این ترتیب روشن است که از هر دو سو سازش و توافق و همکاری و همراهی به معنای دست شستن کامل از خصومت و مقابله با یکدیگر قابل تحقق نیست. ممکن است دو دولت در مقاطع و بر سر مسائل مشخصی مثلاً انرژی هسته ای و یا مساله عراق به توافقات تاکتیکی برسند ولی یک سازش همه جانبه و پایدار و یا بعبارت دیگر همراهی و هم جیتی استراتژیک بین دولت آمریکا و جمهوری اسلامی امکان پذیر نیست.

انترناسیونال: تاثیر این گزارش جدید اطلاعاتی آمریکا روی جناحهای حکومتی در ایران چیست؟ بیشتر به جان هم خواهند افتاد؟ متحذرت خواهند شد؟ یکی دست بالا پیدا خواهد کرد؟ و در یک سطح عمومی تر این تناقضی که به آن اشاره کردید چه انعکاسی در جناحهای حکومتی در ایران و در آمریکا دارد؟

حمید تقوایی: اخیراً مقاله ای در یکی از نشریات اینترنتی چاپ ایران خواندم که جناحهای دولت آمریکا را به طرفداران "تغییر رژیم ایران" و صفحه ۳

از صفحه ۲ گفتگو با حمید تقوایی

طرفداران "تعبیر رفتار رژیم ایران" تقسیم می‌کند، یعنی جناح نشو کنسرواتستیهای افراطی یا بازها که خواهان حمله نظامی و رژیم پنج هستند و جناح نئوکانهای معتدل تر که می‌خواهند رفتار ضد آمریکائی و ضد غربی جمهوری اسلامی را تغییر بدهند. در یک سطح عمومی تر اساس سیاست اروپای واحد در تمایز از سیاست آمریکا نیز همین تغییر رفتار جمهوری اسلامی است. در انتهای همین مقاله این نکته مطرح شده بود که گروهی هم هستند که فکر میکنند اختلاف بین این دو سیاست صوری است و عملاً هر دو به یک نتیجه یعنی تغییر رژیم اسلامی منجر خواهد شد. به نظر من اگر چنین گروه سومی وجود داشته باشد باید آنرا جناح واقع بین نامید. همانطور که در بالا توضیح دادم جمهوری اسلامی نمیتواند ضد آمریکائی نباشد و باقی بماند و از اینرو تلاش برای تغییر رفتار حکومت اسلامی به جائی نخواهد رسید. البته آن نیروئی که در نهایت جمهوری اسلامی را بر کنار خواهد کرد مردم معترض ایران خواهند بود و نه دول غربی. طبیعی است که فاکتور مردم و مبارزات و اعتراضات آنان در تحلیلها و نتیجه گیریهای حکومتها و جناحها و نیروها و مدیای سر به حکومتی، یعنی کلاً "بالائینها"، جائی نداشته باشد اما بطور واقعی در جناح بندیها و تخاصمات و سازش و مقابله و جنگ و صلح آنان نیروی مردم و مبارزات آنان نقش تعیین کننده ای ایفا میکنند. اگر ترس از عکس العمل غیر قابل کنترل مردم و برآمد انقلابی جامعه نبود هم دولت آمریکا نمیتوانست انواع سناریوهای رژیم چنجی خودش را عملی کند و هم جمهوری اسلامی واهمه ای از نزدیکی و سازش کامل با آمریکا نداشت. در هر حال این فاکتور مبارزات مردم نکته مهمی است که جداگانه باید به آن پرداخت. صحبت بر سر جناحندیهای حکومت بود.

در مورد جمهوری اسلامی چگونگی رابطه با غرب و مشخصاً با آمریکا یکی از تفاوت‌های اصلی میان جناح ملی اسلامیون و خط ولایت فقیه بوده است. خط ملی اسلامی طرفدار "تساهل و تسامح" با غرب است و بنا به اصطلاح

خودشان خط "تغییر رفتار" را نمایندگی میکند. در مقابل، جناح راست و خط ولی فقیه نماینده چهره ضد آمریکائی و ضد غربی رژیم است. به نظر من جناح ولی فقیه کمتر از جناح مقابل خواهان برسمیت شناخته شدن از جانب آمریکا نیست ولی در عین حال براین واقعیت واقف است که سازش و نزدیکی علنی با غرب و دست شستن از مواضع و سیاستهای ضد آمریکائی شیشه عمر حکومت اسلامی را به زمین خواهد زد و از همین رو تلاش دارد در عین حفظ موقعیت خود در جنبش اسلام سیاسی در منطقه و سرکوب تمام عیار اسلامی در خود ایران به پای میز مذاکره با آمریکا برود. از جانب آمریکا نیز هر نوع سازش و توافقی وقتی جدی و قابل اتکا است که طرف حساب آن جناح راست حکومت باشد. دولت آمریکا در پی رام کردن "فاندامنتالیستهای" حکومت است و لذا باید با خط ولی فقیه به نحوی کنار بیاید. به همین دلیل است که حتی در دوره ریاست جمهوری خاتمی آمریکا جناح راست حکومت را طرف حساب خود میدانست و در پی ایجاد ارتباط پنهانی و مذاکره با نمایندگان ولی فقیه بود. امروز هم می بینیم که در زمان ریاست جمهوری احمدی نژاد این مذاکرات و توافقات در ابعاد وسیع تری از گذشته صورت می پذیرد.

فکر می‌کنم با این توضیحات پاسخ به سؤال مشخص شما در مورد تاثیر انتشار گزارش اطلاعاتی اخیر بر جناح بندیهای حکومت نیز روشن باشد. احمدی نژاد انتشار این گزارش را پیروزی خود قلمداد کرد و به نظر من لااقل در کوتاه مدت انتشار این گزارش به خط راست و جناح طرفدار ولی فقیه در کل حکومت موقعیت قویتری میدهد. معلوم میشود شکوه و شکایتی دو خردادها و نیروهانی که به گرد رفسنجانی و کروبی گرد آمده اند در مورد ایدئولوژیک و غیر پراتیک بودن سیاستهای دولت احمدی نژاد در رابطه با آمریکا و ماجراجویی و جنگ افروزی او در رابطه با غرب، که اخیراً دو خردادیون حکومتی و خارج حکومتی به همراه بخشی از اپوزیسیون سلطنت طلب را زیر پرچم صلح و دفاع از بلوک رفسنجانی -

کروبی - خاتمی صلحجو در مقابل احمدی نژاد جنگ افروز به خط کرده بود، پایه و مایه درستی نداشته است. فعلاً جناح صلح طلب جزء اولین تلفات انتشار گزارش اطلاعاتی آمریکا، و در واقع جنگی که بوقوع نپیوست، هستند. البته این معادله فوراً و در سر تند پیچ بعدی که ممکن است در رابطه با سیاستهای حکومت در مقابل آمریکا و یا هر مساله دیگری به پیش بیاید به هم خواهد خورد. اما این واقعیت تا همین جا یک بار دیگر بی‌مایگی و پوچی مرزبندیها و مخالف خوانیهای جناحهای حکومتی (و نیروهای اپوزیسیون طرفدار آنها) را بروشنی جلوی چشم مردم قرار میدهد.

انترناسیونال: اجازه بدهید در اینجا و قبل از پرداختن به نقش مردم و مبارزات آنان که به آن اشاره کردید در مورد مواضع نیروهای اپوزیسیون سالی را مطرح کنم. وضع جوری شده بود که بخشهایی از اپوزیسیون به بهانه خطر جنگ و تبلیغات و فضای جنگی برای درست کردن ستاد انتخاباتی رفسنجانی در مقابل احمدی نژاد از سرو کول هم بالا میرفتند. کمیته آزادی انتخابات درست کرده بودند. تاثیر این اتفاق روی اپوزیسیون چیست؟

حمید تقوایی: بله همانطور که اشاره کردید خطر جنگ و حمله نظامی برای بسیاری از نیروهای اپوزیسیون فرصتی برای نزدیکی به جمهوری اسلامی بود. در این مورد من در مقاله "علیه جنگ یا علیه مردم؟" نسبتاً به تفصیل توضیح داده ام (رجوع کنید به انترناسیونال شماره ۲۲۰). اینجا فقط بطور خلاصه اشاره میکنم که نیروهای اپوزیسیون دوزخ‌دای، طبق معمول با دنباله روان اکثریتی و توده ایشان، و بخشی از سلطنت طلبان به رهبری داریوش همایون تحت لوای صلح رسماً در کنار حکومت قرار گرفتند و به مدافعین فعال جناح صلح طلب (رفسنجانی - کروبی - خاتمی) تبدیل شدند. بجز جناب داریوش همایون سیاست این نیروها در قبال جنگ ادامه سیاست همیشه‌گیشان مبنی بر حفظ حکومت اسلامی با تغییراتی در جناحندیهای آن است. در دوره خاتمی زیر پرچم اصلاح طلبی این سیاست را به پیش میبردند و با بالا گرفتن فضای جنگ

علم صلح طلبی را بلند کردند. در مورد آقای داریوش همایون ایشان از سرنگونی طلبی نوع سلطنتی (اتکا به نیروی آمریکا برای تغییر حکومت) دست کشید و صریحاً اعلام کرد برای جلوگیری از تجزیه ایران در مقابل حمله آمریکا از حکومت اسلامی دفاع میکند. ایشان بعداً به شورای صلح شیرین عبادی پیوست و حتی مدافع سیاست انتخاباتی ایشان شد. برخی از نیروهای چپ نیز خطر عراقیزه شدن ایران را عمده کردند و اعلام کردند که در صورت بروز جنگ مساله اصلی جلوگیری از از هم پاشیدگی جامعه و وقوع سناریوی سیاه خواهد بود. فصل مشترک همه این موضعگیریها عدم اتکا به نیروی مبارزه مردم در مقابل به خطر حمله نظامی و خود جنگ و تلاش برای عوض کردن صورت مساله جامعه از مبارزه علیه جمهوری اسلامی به مساله جنگ و عواقب آن بود. در واقع جنگ فرصتی شد تا این نیروها سیاستهای همیشگی خود در قبال رژیم و مبارزات مردم را بطور صریح تر و بی پرده تری مطرح کنند. بخصوص باید به این نکته توجه کرد که نیروهای اپوزیسیون دوزخ‌دای، اپوزیسیون سلطنت - جمهوریخواه و چپسی که جنبش انقلابی و سوسیالیستی مردم علیه رژیم را شکست خورده میدانند و نفی و انکار میکنند، خود با بحران و سردرگمی مواجه اند و فضای جنگی برای ایشان فرصتی بود تا سیاستهای به بن بست رسیده شان را یکبار دیگر طرح و تبلیغ کنند. انتشار گزارش اطلاعاتی آمریکا زمین را بی‌یکبار از زیر پای ایشان خالی کرد و آنها را در موقعیتی ضعیف تر با سیاستهای به بن بست رسیده شان تنها گذاشت. با این حال حاصل این تحولات نزدیکی بخشی از اپوزیسیون ناسیونالیسم عظمت طلب و ملی اسلامیون بود که اکنون حول مساله انتخابات دور هم جمع شده اند. در مورد چپ شکست طلب لازم میدانم بر این نکته تاکید کنم که در صورتیکه در سیاستهای و بخصوص در عدم اعتماد و عدم اتکایش به جنبش قدرتمند سرنگونی طلبانه و بخصوص ندیدن موقعیت چپ و وسعت گرفتن نقد و اعتراض سوسیالیستی در این جنبش تجدید نظر نکند، فروخوابیدن فضای جنگی تنها میتواند به گنج سری و

استیصال بیشتر چپ شکست طلب منجر شود.

انترناسیونال: اثر این گزارش در شرایط سیاسی ایران چیست؟ مخصوصاً از نقطه نظر مبارزات مردم با حکومت اسلامی؟

حمید تقوایی: روشن است که ختم فضای جنگی و نامربوط شدن سیاستهای سازشکارانه اپوزیسیون تحت لوی صلح و به بن بست رسیدن تلاش برای دور زدن و حاشیه ای کردن مبارزات مردم علیه رژیم زمینه مساعد تری برای رشد مبارزات مردم فراهم میکند. خطر جنگ ابزاری در دست جمهوری اسلامی و اپوزیسیون پرو رژیمی برای مقابله با مبارزات انقلابی مردم بود و اکنون این ابزار تمام کاربرد خود را از دست داده است. واقعیت اینست که حتی اگر گزارش کذائی شورای امنیت آمریکا نیز منتشر نمیشد این نوع تمهیدات علیه مبارزات مردم بجائی نمیرسید. کما اینکه اعتراضات اخیر دانشجویی به مناسبت ۱۶ آذر قبل از انتشار این گزارش و در اوج تمهیدات نیروهای اپوزیسیون صلح طلب برای محدود کردن اعتراضات دانشجویی به شعار نه به جنگ صورت گرفت و دیدیم که نه تنها تحت تاثیر این فضا قرار نگرفت بلکه وسیع تر از هر سال با خواست سراسری آزادی زندانیان سیاسی و با شعارهای مرگ بر دیکتاتور و آزادی و برابری و سوسیالیسم یا بربریت برگزار شد. واقعیت آنست که در یکی دو سال اخیر که مساله بحران هسته ای رژیم، بالاگرفتن تنش و تخاصم میان دولت آمریکا و جمهوری اسلامی و احتمال حمله نظامی مطرح بوده است اعتراضات و اعتصابات کارگری و دانشجویی مبارزات زنان و بخشهای مختلف جامعه مدام در حال جریان و گسترش بوده است. این اعتراضات حول موضوعات و مطالبات مختلفی صورت گرفته است و از حق ایجاد تشکلهای مستقل کارگری و انحلال شوراهای اسلامی در کارخانجات تا آزادی زندانیان سیاسی و لغو مجازات اعدام و تا تعرض به سیاستهای سرکوبگرانه رژیم که از تابستان شدت گرفت، و تا شعار علیه دیکتاتور و طرح شعار آزادی و برابری و شعارهای صریحاً سوسیالیستی را در بر میگیرد.

شما پرچم انقلاب مردم برای رهائی را بلندتر از همیشه به اهتزاز در آوردید پیام اصغر کریمی به دانشجویان آزادیخواه

تجمعات اعتراضی باشکوه شما در روزهای گذشته برگ زرینی در تاریخ مبارزات آزادیخواهانه مردم ایران گشود. شما در چند سال گذشته با مبارزات بحق خود و برافراشتن شعارها و مطالبات سوسیالیستی و آزادیخواهانه، به پرچمدار مبارزه مردم ستمدیده ایران برای رهائی از جهنم حکومت اسلامی و نظام ناعادلانه سرمایه داری تبدیل شده اید. اما تجمعات امسال شما در دانشگاههای مختلف به مناسبت ۱۶ آذر گام بسیار بلندتری به جلو گذاشت و در تاریخ رهائی مردم ایران به ثبت خواهد رسید.

جمهوری اسلامی دهها نفر از فعالین و رهبران شما را دستگیر کرد و فضای نظامی و پلیسی را بر جامعه و دانشگاه تشدید کرد که با سرکوب و به سکوت کشاندن شما،

کل جامعه را به عقب براند اما توسط شما شکست خورد. علیرغم همه این تمهیدات، شما مصمم تر و رادیکال تر به میدان آمدید تا نه تنها در مقابل جنگ، نه تنها در مقابل سرکوب و بیحقوقی مردم، بلکه همچنین در مقابل بخش های مختلف به اصطلاح اپوزیسیونی که با پرچم های ناسیونالیستی، قوم پرستانه و ملی اسلامی، در کنار جنگ و یا در کنار حکومت اسلامی قرار گرفتند، صف متمایز خود را به همگان نشان دهید و قطب انسانیت، قطب مردم ستمدیده و آزادیخواه، قطب مردمی که آرزوی بگور سپردن هرنوع تبعیض و بیحقوقی و استثمار و نابرابری را دارند، با شایستگی نمایندگی کنید. در یکی از حساس ترین شرایط هیچ جریانی نتوانست مسیر حرکت شما را با مستمسک قرار دادن

جنگ و با استفاده از نفرت مردم از جنگ، منحرف کند و از سایر خواستها و مطالبات بحق تان باز دارد. شما پرچم انقلاب مردم برای آزادی، برابری، سوسیالیسم و رهائی از ستم جنسی، آپارتاید جنسی و استبداد سیاسی را همچنان بر افراشته نگه داشتید و نقش موثری در گسترش این افق و تحکیم این شعارها در جنبش انقلابی مردم ایفا کردید.

باورهای سوسیالیستی و عمیقا آزادیخواهانه که به اشکال مختلف و در شعارهای متنوع در اعتراضات شما در سراسر کشور نمایندگی شد، بار دیگر نشان داد که این مطالبات تا چه اندازه در میان بخش های مختلف مردم ریشه دوانده است. پژواک این صدای رسا حتی در میان دو قطب ارتجاع بین المللی شنیده

شد. از صدای آمریکا تا باندهای جمهوری اسلامی بر وجود يك قطب نیرومند چپ و سوسیالیست اذعان کردند و برای جلوگیری از گسترش آن به تکاپو افتادند. این مهمترین نقطه قدرت شما برای جلب همبستگی و احترام عمیق همه مردم آزادیخواه در ایران و در سراسر جهان از مبارزات عادلانه شما و کل مردم علیه حکومت اسلامی است.

پیشروی امسال شما زمینه را برای گامهای بعدی و تشکل های سراسری شما هموار نمود.

حزب کمونیست کارگری به شما درود میفرستد و با تمام قوا در کنار شما و برای آزادی یاران در بندهمان تلاش خواهد کرد. حزب همه مردم آزادیخواه را به حمایت قاطعانه از

مبارزات شما، از مطالبات بحق شما و بویژه برای آزادی عزیزان به اسارت گرفته شده فرامیخواند. شعار آزادی فوری و بی قید و شرط کلیه دانشجویان دستگیر شده و کلیه زندانیان سیاسی، باید همه جا طنین افکند. حزب، کارگران و بخشهای مختلف مردم را به حمایت از این خواست فرامیخواند و در سطح بین المللی نیز بیشترین تلاش را برای بسیج افکار عمومی و تحت فشار قرار دادن جمهوری اسلامی برای آزادی دانشجویان و کلیه زندانیان سیاسی بعمل خواهد آورد.

اصغر کریمی
رئیس هیئت دبیران
کمونیست کارگری ایران
۱۹ آذر ۱۳۸۶؛ ۱۰ دسامبر ۲۰۰۷

سوسیالیسم یا بربریت: دانشجوی زندانی آزاد باید گردد!

دو گزارش اعتراضات دانشجویی در تهران و مشهد در روز یکشنبه ۱۸ آذر

امروز مراسم روز دانشجو در دانشگاه فردوسی مشهد در حمایت از دانشجویان زندانی و همبستگی با جنبش کارگری و زنان و با بالا رفتن سوسیالیسم یا بربریت و زنده باد سوسیالیسم برگزار شد. گزارشگر ما مهتاز لشگری گزارشی از این مراسم ارسال کرده است که ملاحظه میکنید:

"این مراسم در ساعت ۱۱:۳۰ صبح در مقابل درب شمالی دانشگاه با حضور ۳۰ تن از فعالین چپ و لیبرال دانشگاه به عنوان هسته اولیه برگزار شد و پرچمی هم با مضمون "دانشگاه پادگان نیست" در دست دانشجویان بود و تریبون آزاد مستقلاً تشکیل شد. پس از مدتی با پیوستن دانشجویان دیگر به این تجمع، تریبون آزاد شکل دیگری به خود گرفت و مراسم شور بیشتری پیدا کرد. از همان ابتدا نیروهای بسیجی هم به جمع دانشجویان اضافه شدند و با موبایل های خود مشغول فیلم برداری شدند. این حضور به قدری مشهود بود که یکی از این افراد دوربین هندی کم مشغول فیلم برداری بود و به روی صورت دانشجو ها زوم میکرد.

ابتدا یکی از دانشجویان آزادی خواه و برابر طلب تریبون را به دست گرفت و در سخنرانی خود به اعمال فشاریه

با متن: "توجه تریبون آزاد مقابل در شمالی مجوز ندارد" (با امضای هیئت نظارت دانشگاه) نصب گردیده بود. ولی با توجه به همه ی این مشکلات آکسیون با موفقیت برگزار گردید. از حواشی این تریبون حضور ماشین های نیروی انتظامی در دانشگاه قابل توجه بود که با شکایت دانشجویان سر دادن شعار دانشگاه پادگان نیست همراه بود. نکته اخر اینکه دانشجویان پلاکاردهای سوسیالیسم یا بربریت، زنده باد سوسیالیسم، آزادی و برابری و عکس چه گوارا را بلند کردند که با تشویق حاضران همراه شد.

امروز همچنین در تهران در جریان اجتماعی که توسط تحکیم وحدت برگزار شده بود، دانشجویان خواهان آزادی فوری رفقای در بندشان شدند. رژیم منصوری گزارشی از این اجتماع فرستاده است که ملاحظه میکنید:

تجمع اعتراضی دانشجویان در ادامه اعتراضات دانشجویی در روزهای گذشته در مقابل دانشکده فنی دانشگاه تهران با حضور تعداد زیادی از دانشجویان برگزار شد. این تجمع از ساعت اظهار امروز آغاز شد و دانشجویان به خواندن بیانیه های خود و اعتراض شدید به دستگیریهای اخیر دانشجویی پرداختند و خواستار آزادی هر چه سریعتر دانشجویان در بند شدند. در

این تجمع پلاکاردهایی با شعارهای "آزادی زن آزادی جامعه"، "دانشجوی زندانی آزاد باید گردد" و... در دست دانشجویان خود نمایی میکرد.

این تجمع در حالی برگزار شد که نیروهای امنیتی سر در اصلی دانشگاه تهران را محاصره کرده بودند و با قرار دادن اتوبوسهای شرکت واحد در مقابل ضلع ورودی دانشگاه تهران جلوی دید مردم را دربرون دانشگاه گرفته بودند.

دانشجویان با در دست داشتن پلاکاردهای حاکی که شعار سر میدادند و نسبت به دستگیری دانشجویان اعتراض میکردند به سمت درب اصلی دانشگاه حرکت کردند که این حرکت منجر به درگیری شدید بین نیروهای امنیتی و دانشجویان شد و تا ساعت ۲:۴۵ ادامه یافت.

دانشجویان در حالی که شعار می دادند به سمت در ۱۶ آذر حرکت کردند و با کمک دانشجویانی که در پشت در بودند در را شکستند. سپس دانشجویان با حضور در پشت در خیابان قدس این در را نیز شکستند. با توجه به بازداشت های کم سابقه در هفته ی گذشته که در طی آن نزدیک به ۳۰ نفر از دانشجویان چپ بازداشت شدند. اکثر شعار های دانشجویان معطوف به آزادی دانشجویان دریند بود.

در تظاهرات امروز دانشجویان تجمع کننده روز ۳شنبه حضور

بررنگی در تجمع امروز داشته و یکصدا همه دانشجویان با سر دادن شعار "دانشجوی زندانی آزاد باید گردد" و بلند کردن پلاکاردها "خواهان آزادی فعالان دانشجویی چپ هستیم" خواستار آزادی کلیه ی دانشجویان دریند شدند. در همین رابطه یکی از دانشجویان با حضور در پشت تریبون نام تمامی دانشجویان چپ بازداشتی را خوانده است. ۵ تن از دانشجویان در جریان این تجمع بازداشت شده اند. هنوز از اسامی این دانشجویان خبری در دست نیست. تجمع با پراکنده شدن دانشجویان پس از درگیری با نیروهای امنیتی با پایان رسید.

سازمان جوانان کمونیست قاطعانه از مطالبات دانشجویان دفاع کرده و خواهان آزادی فوری همه دانشجویان است و همه دانشجویان و انسانهای آزادیخواه را به اعتراض همه جانبه و سراسری علیه جمهوری اسلامی و برای آزادی بی قید و شرط دانشجویان زندانی فرا میخواند.

مرگ بر جمهوری اسلامی
زنده باد آزادی و برابری
زندانی سیاسی آزاد باید گردد
زنده باد جمهوری سوسیالیستی
سازمان جوانان کمونیست
۱۸ آذر ۸۶ - ۹ دسامبر ۲۰۰۷

اعتراض سازمانهای جهانی کارگری به دستگیری فعالین کارگری در ایران

نقض دائم حقوق به رسمیت شناخته شده بینالمللی کارگران به جمهوری اسلامی یادآوری شد

مددی کرارا به حکومت ایران اعلام نموده است.

آقای رضا دهقان و دیگر فعالین اتحادیهای همتای او مرتباً برای آقای اسانلو تلاش و میانجیگری نموده‌اند.

جمهوری اسلامی ایران به طور دائم وظایف بینالمللی خود مبنی بر احترام به قوانین حق آزادی تشکل را نقض میکند، که به عنوان عضو دولتی تعهد نامی بینالمللی حقوق سیاسی و مدنی (ICCPR) و به عنوان عضو سازمان جهانی کار متعهد به اجرای آن است.

آقای رئیس جمهور! به شما توصیه میکنیم که دستور آزادی فوری و بی قید و شرط رضا دهقان و تمامی دیگر فعالین اتحادیهای، از جمله منصور اسانلو، محمود صالحی و ابراهیم مددی را صادر کنید.

با احترام

گای رایدر دبیر کل ITUC
آنیتا نورمارک دبیر کل BWI

کارگران ساختمانی و چوب (BWI) از دستگیری و بازداشت رضا دهقان، عضو هیأت مؤسس سندیکای نقاش و تزئینات ساختمانی و یکی دیگر از فعالین اتحادیهای، نگران میباشند.

با خبر شدیم که آقای رضا دهقان در تاریخ ۱۸ نوامبر ۲۰۰۷ دستگیر شده است و هنوز در بازداشت به سر میبرد. وی در ۱۸ نوامبر جهت جواب به چند پرسش به پایگاه چهارم پلیس امنیت احضار شد ولی در پایان دستگیر شد و نهایتاً به دادگاه انقلاب و از آن پس به زندان اوین منتقل گردید. نمیدانیم او بر چه اساسی کماکان در بازداشت به سر میبرد، اما گمان میروید که در ارتباط با فعالیت‌های اتحادیه‌ای وی میباشد.

ITUC تاکنون اعتراض خود را به دلیل آزار و اذیت فعالین اتحادیه‌ای در بخشهای مختلف اقتصادی به ویژه در مورد منصور اسانلو، محمود صالحی و ابراهیم

زنده باد جمهوری سوسیالیستی

حزب کمونیست کارگری ایران
۲۱ دسامبر ۲۰۰۷، ۱۲ آذر ۱۳۸۶

نامه گای رایدر و آنیتا نورمارک ضمیمه است:

آقای محمود احمدی نژاد
رئیس جمهوری اسلامی ایران
تهران - خیابان
فلسطین - تقاطع آذربایجان
دفتر ریاست جمهوری
فکس: ۰۲۱ ۶۶۴۹۵۸۸۰
۲۹ نوامبر ۲۰۰۷

دستگیری و بازداشت آقای رضا دهقان

آقای رئیس جمهور
کنفدراسیون بینالمللی اتحادیه‌های کارگری (ITUC)، که 305
تشکل اتحادیه‌ای را نمایندگی
میکند، و اتحادیه‌ی بین‌المللی

عنوان عضو دولتی تعهد نامه بین المللی حقوق سیاسی و مدنی (ICCPR) و به عنوان عضو سازمان جهانی کار متعهد به اجرای آن است.

حزب کمونیست کارگری از این اقدام سازمانهای کارگری قدردانی میکند و سایر سازمانهای کارگری را به اعتراض به جمهوری اسلامی بخاطر سرکوب اعتراضات و دستگیری فعالین کارگری و فعالین سایر جنبش‌های اعتراضی فرا میخواند. حزب همچنین خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط منصور اسانلو، رضا دهقان، محمود صالحی، ابراهیم مددی، کلیه دانشجویان دستگیر شده و همه زندانیان سیاسی دیگر می باشد.

زنده باد اتحاد و همبستگی
جهانی کارگران
آزادی، برابری، حکومت کارگری
مرگ بر جمهوری اسلامی

خانم آنیستا نورمارک (Anita Normark) دبیر کل "اتحادیه بین‌المللی کارگران ساختمانی و کار با چوب" (BWI) و گای رایدر دبیر کل کنفدراسیون بین‌المللی اتحادیه‌های کارگری (ITUC) در نامه مشترکی که روز ۲۹ نوامبر ۲۰۰۷ به محمود احمدی‌نژاد، رئیس جمهور دولت اسلامی ارسال گردید، از بازداشت و زندانی کردن رضا دهقان، از اعضا هیأت مؤسس سندیکای کارگران نقاش و تزئینات ساختمانی ابراز نگرانی کرده و خواهان آزادی فوری او و دیگر فعالین کارگری از جمله منصور اسانلو، محمود صالحی و ابراهیم مددی شدند. این نامه با اشاره به نقض دائم حقوق به رسمیت شناخته شده بین‌المللی کارگران از طرف جمهوری اسلامی می‌گوید: "جمهوری اسلامی ایران به طور دائم وظایف بین‌المللی خود مبنی بر احترام به قوانین حق آزادی تشکل را نقض میکند، که به

فراخوان به تظاهرات:

دانشجوی زندانی آزاد باید گردد!

اعتراض کارگران شرکت کشتی سازی اروندان

تحصن کارگران در محوطه کارخانه

وارد چهارمین روز خود شد

کارگران دریغ نکنند. به اجتماع و تحصن آنان بروید و از خواسته هایشان حمایت کنید. بهر طریق که میتوانید همراه آنان اعلام کنید که تعویق و تعلل در پرداخت مطالبات و دستمزدها عمل جنایتکارانه دولت و کارفرمایان است و باید فوراً متوقف شود.

آزادی، برابری، حکومت کارگری
مرگ بر جمهوری اسلامی

زنده باد جمهوری سوسیالیستی
حزب کمونیست کارگری ایران
۲۰۰۷-۲۰۰۸ آذرماه ۱۳۸۶ - ۱۱ دسامبر

**یک دنیای بهتر
برنامه حزب
را بخوانید
و در سطح وسیع توزیع
کنید**

بنا به اخباری که امروز ۲۰ آذرماه منتشر گردیده، تحصن بیش از ۳۰۰ تن از کارگران شرکت کشتی سازی اروندان خرمشهر در محوطه کارخانه در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات سال ۸۵ و حقوق ماه‌های مهر و آبان امسال امروز وارد چهارمین روز خود شد. کارگران از مسئولین دولتی، از جمله از رئیس جمهوری اسلامی خواسته‌اند که به مطالبات آنها هر چه زودتر رسیدگی شود.

حزب کمونیست کارگری از اعتصاب کارگران کشتی سازی اروندان حمایت می‌کند و خواهان پرداخت فوری و بی‌کم و کاست دستمزدهای معوقه آنان است. حزب از همه کارگران و مردم آزاده، بخصوص کارگران و مردم خرمشهر و مناطق جنوب می‌خواهد که از هیچ‌گونه کمک و حمایتی از این

کلن: شنبه ۱۵ دسامبر
از ساعت ۱۳ تا ۱۵

محل: مرکز شهر Am neumarkt
anfang schilder gasse
تلفن تماس: ۰۱۷۷ ۸۰۴۹۷۰

فرانکفورت: جمعه ۱۴ دسامبر
از ساعت ۱۱ تا ۱۳

محل: مرکز شهر
روبروی دفتر روزنامه فرانکفورت
روند شاوو
تلفن تماس: ۰۱۶۳ ۶۱۵۴۳۸۴

در این تظاهرات وسیعاً شرکت کنند و ضمن برپاداشتن یک حرکت قدرتمند اعتراضی بر علیه جمهوری اسلامی خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط دانشجویان بازداشت شده و آزادی کلیه زندانیان سیاسی شویم!

تشکیلات خارج کشور حزب
کمونیست کارگری ایران
سازمان جوانان کمونیست
۲۰ آذر ۸۶، ۱۱ دسامبر ۲۰۰۷

دستگیر شده و کلیه زندانیان سیاسی شویم. بهمین مناسبت تشکیلات سوئد حزب کمونیست کارگری ایران به همراه سازمان جوانان کمونیست تظاهراتی را در استکهلم و همچنین تشکیلات آلمان حزب کمونیست کارگری ایران در شهرهای کلن و فرانکفورت سازمان داده است.

استکهلم: مقابل پارلمان سوئد

زمان: شنبه ۱۸ دسامبر
ساعت ۴ بعد از ظهر
تلفن تماس: ۰۷۰۳۶۱۰۲۷۹

سازمانها و نهادهای زیر از این تظاهرات حمایت کرده‌اند:

کمیته بین‌المللی علیه اعدام - سوئد
کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی - سوئد
فدراسیون سراسری پنهانندگان ایرانی - سوئد
علیه تبعیض - سازمان دفاع از حقوق زن - سوئد

بمناسبت روز دانشجو، ۱۶ آذر، دانشجویان دانشگاههای تهران، مازندران، شیراز، مشهد، کرمانشاه، همدان اعتراضات با شکوهی با شعارهای چپ و سوسیالیستی که نمایانگر خواستهای قلبی همه مردم ایران است، برپا داشتند. بنا به اخبار در این اعتراضات و در آستانه ۱۶ آذر بیش از ۳۰ دانشجو دستگیر شده‌اند. هم‌اکنون مبارزه نیرومندی در ایران برای آزادی فوری همه دستگیر شدگان در شهرها و دانشگاههای مختلف در جریان است. خانواده‌های عزیزان دستگیر شده نیز بیدار آمده‌اند و با روحیه‌ای تحسین برانگیز در صف مقدم این مبارزه قرار گرفته‌اند. امروز وقت آن است که همه ما در خارج کشور بمیدان بیائیم و ضمن اعلام همبستگی با مبارزه دانشجویان، صدای فریاد و اعتراضمان را علیه جمهوری اسلامی بلند کنیم و یکصد خواستار آزادی فوری همه دانشجویان

از صفحه ۱ پاپوش دوزی برای دانشجویان...

اعتراضات تا آزادی فوری و بی قید و شرطه دانشجویان زندانی ادامه یابد. وزارت اطلاعات باید بساط و رشکسته "کوکتل مولوتوف و نازنجک و توهین به مقدسات و مشروبات الکی و تیر و کمانش" را برای همیشه جمع کند و مهیا شود تا همراه کل حکومت اسلامی گوش را گم کند!

حزب کمونیست کارگری همه مردم، همه کارگران و همه احزاب و نیروهای اپوزیسیون را فرامیخواند تا یکصدا خواهان آزادی فوری دانشجویان زندانی شوند. حزب همه تشکل های مترقی، همه تشکل های کارگری و احزاب چپ، همه ارگانهای مدافع حقوق انسان در سراسر جهان را فرامیخواند تا به این دستگیری ها اعتراض کنند. ما به سهم خود با تمام قوا در این راه و برای یک کمپین وسیع آزادی دانشجویان زندانی میکوشیم. حزب بویژه دانشجویان سراسر کشور را فرا میخواند تا آزادی رفقای در بندشان از پای نشینند. رژیم میخواست تا مگر طعم شیرین پیروزی بزرگ چپ و دانشجویان را در ۱۶ آذر تلخ کند. تنها راه، گسترش اعتراض و کسب پیروزی های بیشتر است. باید بطور سراسری و متشکل و مداوم برای آزادی دستگیر شدگان مبارزه کرد و اینرا مبنایی برای ایجاد تشکل رادیکال دانشجویان ایران قرار داد. باید تلاش برای آزادی فوری دانشجویان در بند را به یک پیشروی بزرگ و همبستگی فعال و گسترده در مبارزات دانشجویان با مردم و کارگران و جنبش های اعتراضی دیگر تبدیل کرد. باید تلاش برای آزادی فوری دانشجویان دستگیر شده را هر روز در دانشگاه، در جلو زندان، در خارج و داخل کشور اعتراض و اجتماع برپا کرده است. از تشکل های کارگری و آزادیخواه، احزاب و جریانات سیاسی مختلف اپوزیسیون تا نهادهای رسمی بین المللی به این دستگیری و سرکوب اعتراض کرده اند. فیلم و خبر تظاهرات "مارکسیست ها در دانشگاه ها" اکنون در سراسر جهان پیچیده و توجه ها را به خود جلب کرده است. ما و کارگران و مردم آزاده، خانواده های دستگیر شدگان، دانشجویان سراسر کشور و کل نیروی عظیم و پر قدرت چپ و آزادیخواه جامعه تضمین میکنیم که این

از دستگیرشدگان مقادیر قابل توجهی شریات موهن، کتب ضاله، اعلامیه های حاوی توهین به مقدسات و مشروبات الکی کشف و ضبط شده است!! همچنین سایت رجانیز، وابسته به حکومت اعلام کرده است: "نهادهای امنیتی پس از انجام تحقیقات گسترده در دانشگاههای کشور هسته اصلی جریان کمونیست مرتبط با خارج از کشور را شناسایی و بازداشت کردند... برنامه هسته کمونیستی در آستانه روز ۱۶ آذر امسال، به آشوب کشیدن دانشگاهها از طریق تحركات خشونت آمیز... با تهیه مواد آتش زا از قبیل کوکتل مولوتوف و نازنجک و... بوده است... تعدادی از بازداشت شدگان به گرایشات مارکسیستی و تلاش برای ایجاد آشوب و تنش در دانشگاهها اعتراف کرده اند..."

اینها کدهای امنیتی اوباش اسلامی حاکم بر ایران علیه دانشجویان بازداشتی در روزهای اخیر است و معنی آن برای مردم بخوبی آشناست. رژیم اسلامی که علیرغم تلاش های گوناگون پلیسی نتوانست مانع ۱۶ آذر سرخ و وسیعی بشود که از تهران و تبریز و کرمانشاه تا مازنداران و مشهد و اصفهان و شیراز و اهواز گسترده بود، اکنون میکوشد با پاپوش دوزی برای دانشجویان و احیاناً عملیات و شوهای امنیتی ایجاد رعب، شکست خود را جبران کند.

اما این تلاشهای مذبوحانه شکست دیگری برای رژیم اسلامی خواهد بود. تا همینجا و از زمان دستگیری دانشجویان چپ هر روز در دانشگاه، در جلو زندان، در خارج و داخل کشور اعتراض و اجتماع برپا بوده است. از تشکل های کارگری و آزادیخواه، احزاب و جریانات سیاسی مختلف اپوزیسیون تا نهادهای رسمی بین المللی به این دستگیری و سرکوب اعتراض کرده اند. فیلم و خبر تظاهرات "مارکسیست ها در دانشگاه ها" اکنون در سراسر جهان پیچیده و توجه ها را به خود جلب کرده است. ما و کارگران و مردم آزاده، خانواده های دستگیر شدگان، دانشجویان سراسر کشور و کل نیروی عظیم و پر قدرت چپ و آزادیخواه جامعه تضمین میکنیم که این

سفر هیاتی از اروپا

برای پیگیری وضعیت کارگران زندانی جمهوری اسلامی با درخواست ملاقات با کارگران زندانی مخالفت کرد

جهانی کار، ILO، خواستار دیدار با منصور اسانلو شده بودند که با مخالفت مقامات جمهوری اسلامی مواجه شده بودند.

حزب کمونیست کارگری از این اقدام هیأت اروپائی استقبال می کند و از آنها می خواهد که جمهوری اسلامی را بخاطر زندانی کردن فعالین کارگری و کلیه زندانیان سیاسی زیر فشار بگذارد و خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط آنها شود.

آزادی، برابری، حکومت کارگری
مرگ بر جمهوری اسلامی
زنده باد جمهوری سوسیالیستی
حزب کمونیست کارگری ایران
۱۸ آذرماه ۱۳۸۶ - ۹ دسامبر ۲۰۰۷

بخشهای معترض جامعه به تشدید مبارزات خود برای سرنگونی جمهوری اسلامی است. اگر همچنانکه من بالاتر توضیح دادم بپذیریم که جمهوری اسلامی قادر به عادیسازی روابطش با دولت آمریکا و کلا با غرب نیست روشن میشود که تنها راه حل پایدار و تضمین شده رفع خطر جنگ رشد و تشدید مبارزات انقلابی مردم و سرنگونی این حکومت بدست مردم است. از دید حزب ما و مردم معترض ایران راه دیگری برای آزادی و رهایی جامعه ایران و از جمله رفع خطر جنگ و فضای جنگی و کلا مقابله با دخالتگریهای آمریکا برای تعیین سرنوشت جامعه وجود ندارد.*

جمهوری اسلامی، نگرانی خانواده های شان را با آنها مطرح کند. وی همچنین قول داد که در دیدار با مقامات جمهوری اسلامی موضوع فعالان کارگری زندانی و سایر فعالان اجتماعی را مطرح خواهد کرد و خواستار آزادی آنها و نیز آزادی فعالیت سندیکایی در ایران خواهد شد. اعضای پارلمان اروپای این هیأت همچنین عنوان کرده اند که مسئله کارگران زندانی و سندیکای کارگران شرکت واحد را در جلسات پارلمان اروپا مورد بررسی قرار خواهند داد و از اتحادیه اروپا خواهند خواست تا به این موضوعات رسیدگی کند.

لازم به یادآوری است که پیش از این نیز دو هیأت دیگر از فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل و سازمان

یک هیأت ۱۱ نفره به ریاست لایبور، متشکل از نمایندگان از اتحادیه اروپا، چند تن از مسئولین سازمانهای کارگری در اروپا و نماینده ای از سازمان ملل متحد روز جمعه ۱۶ آذرماه در تهران با همسران منصور اسانلو، محمود صالحی و ابراهیم مددی و چند تن از اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد دیدار کردند. لایبور روچک گفته است که مقامات جمهوری اسلامی با درخواست این هیأت برای ملاقات با سه کارگر مزبور مخالفت کرده اند. اما از خانواده سه تن از کارگران زندانی جویای وضعیت جسمانی این کارگران و برخورد زندانبانان با آنها و همچنین وضعیت پرونده قضائی آنان شدند. روچک به خانواده این کارگران قول داد که در دیدار با مقامات

از صفحه ۳ گفتگو با حمید تقوائی

سوی حکومت و نیروهای اپوزیسیون برای سرگرم کردن مردم به مساله جنگ صورت گرفت عبث و بی نتیجه خواهد بود. در جامعه ایران نمیتوان در مقابل مبارزات مردم قرار گرفت و یا آنرا نفی و انکار کرد و در عین حال مدعی مقابله با جنگ و دخالتگریهای آمریکا بود. این اگر ریاکاری نباشد، توهم و حماقت سیاسی است.

برای نیروی انقلابی و رادیکالی که اعتراضات و جنبش انقلابی مردم را نمایندگی میکند تنها راه مقابله با خطر حمله نظامی و پیامدهای آن در صورتیکه این حمله صورت بگیرد اتکا به مبارزات مردم علیه حکومت و فراخواندن کارگران و

بعبارت دیگر تنشها میان حکومت اسلامی و دولت آمریکا و کوییدن بر طبل جنگ تأثیری بر سیر مبارزات حق طلبانه مردم و خواستهایشان نداشته است. تا آنجا که به خود مساله جنگ و پروژه هسته ای مربوط میشود مردم در فرصتها و موقعیتهای مختلف با شعار "نه جنگ نه بمب"، "نه انرژی هسته ای نه حقوق صد و هشتاد هزار تومنی"، "معیشت منزلت، حق مسلم ماست" (در پاسخ به شعار حکومتی "انرژی هسته حق مسلم ما است") موضع و خواست خود را اعلام کرده اند. بنا بر این از پیش روشن بود که صلح طلبی پرو رژیمی در جامعه خریداری ندارد و تمام تشبثاتی که از

مرگ بر جمهوری اسلامی!

زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

گسترده باد مبارزه برای آزادی
دانشجویان و همه زندانیان سیاسی!
مرگ بر جمهوری اسلامی
زنده باد جمهوری سوسیالیستی

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۱ دسامبر ۲۰۰۷، ۲۰ آذر ۱۳۸۶

از میان سؤالات جلسات هفتگی حمید تقوایی

جنگ مردم و جنگ و صلح میان بالائینها

این مطلب را ناصر احمدی پیاده و تایپ کرده است.

کرده اند و روزنامه نوروژ نوشته است که خیرهایی است مبنی بر یک معامله بزرگ بین دولت ایران و آمریکا. میخواستیم بگویم که فضای جنگ میشود و جنگ میشود دارد به صلح میشود و صلح برمیگردد و در این میان هم آلتزناتیو سیاسی معینی مطرح است، و من دوست دارم که اینجا نظر حمید تقوایی را بدانم. ضمن اینکه در بستر این اخباری که صورت میگیرد و گزارشی که امروز چاپ شده است مسئله انتخابات ایران حائز اهمیت است. سازمانهای دوقرادی و حتی حزب مشروطه نیز میدان آمده اند و اسم انتخابات آزاد را هم که مطرح میکنند بنا بر اعتقاد من قصد یک کلاه برداری سیاسی دارند، و دارند تشویق میکنند که با شعار صلح و مذاکره میان ایران و آمریکا در این انتخابات شرکت بشود. دوست دارم که نظر شما را بدانم چون به اعتقاد من این یک مسئله مهمی در جامعه است.

حمید تقوایی: بله، نکاتی که مطرح کردید نشاندهنده حقایقی است که حزب ما همیشه روی آن پافشاری کرده است. اولین نکته اینست که این تخاصمات و تهدیدات جنگی فقط بر سر مسئله هسته ای نیست بلکه یک پایه اساسی آن دخالتهای حکومت اسلامی در عراق و لبنان و فلسطین است. و این خود تخاصمی است برای رسیدن به یک توازن قوا و نقطه سازشی بین آمریکا و جمهوری اسلامی. برای اینکه این وضعیت

حل و فصل شود باید جمهوری اسلامی بعنوان نماینده اسلام سیاسی پپای این سازش برود. به همین دلیل اینکه آقای بوش از قبل میدانسته که از سال ۲۰۰۳ چنین پروژه ای مطرح نبوده مانع از این نمیشود که این تخاصم بالا نگیرد. هدف آمریکا در واقع اینست که جمهوری اسلامی سر برآورد و در چهارچوب سیاستهای آمریکا در خاورمیانه قرار بگیرد. این یکی از پایه های تخاصم اینها است که ما بارها اعلام کرده ایم.

اما امروز تاثیر انتشار این گزارش اینست که تبلیغاتی که بسیاری از نیروهای اپوزیسیون تحت لوای حمله آمریکا به راه انداخته بودند که جنگ میشود و سناریو سیاه میشود و مبارزات مردم را تحت الشعاع مساله جلوگیری از جنگ قرار میدادند، اینها به آخر میرسد و یک آب سردی روی همه اینها ریخته می شود. ما همیشه گفته ایم که حمله نظامی به ایران احتمال بالائی ندارد و جنگ یک برگی است در دست آمریکا برای برسر میز مذاکره کشاندن حکومت ایران، و همین را هم داریم میبینیم.

این امکان وجود دارد که اینها برسر مسائل معینی به سازش برسند. البته این که این سازشها تا چه حد پایدار باشد و به هم نریزد خود مساله دیگری است. ولی در هر حال لااقل این دوره از تخاصم شان را میتوانند با مذاکره حل کنند، و بنظر من هم دارند اینکار را میکنند. بنظر یک معامله و سازشی در حال انجام است. اینکه امروز اعلام میکنند جمهوری اسلامی از سال ۲۰۰۳ عاقل شده بوده، در واقع دارند زمینه ها را برای کنار آمدن بیشتر فراهم میکنند.

ما همیشه گفته ایم که مردم راه خودشان را دارند و جامعه ای که

میخواهد به آزادی و برابری برسد نباید اجازه بدهد که صلح و جنگ و کلا اختلاف بین بالائینها سرنوشت آن را تعیین کند و رقم بزند. اینجا البته منظور من از بالائینها دولت آمریکا و جناحهای رژیم هستند. مردم نباید اجازه دهند که تحرکات اینها سرنوشتشان را تعیین بکند، معنی این حرف هم اینست که ما باید از جنبش و مبارزات اعتراضی مردم علیه جمهوری اسلامی و برای رسیدن به خواسته های برحقشان در هرشرایطی و با تمام قوا حمایت کنیم و این مبارزات را سازمان بدهیم و پیش ببریم. حال اگر انتخابات باشد، اگر جنگ باشد و یا نباشد خط ما اینست که همین پرچم دفاع از آزادی و برابری و انسانیت را بلند کنیم و در برابر این بساطی که جمهوری اسلامی راه انداخته است سرنوشتی که جمهوری اسلامی را هدف خودمان قرار دهیم و برای آن مبارزه کنیم. امروز حقانیت این خط یک بار دیگر ثابت شد.

از آنطرف هم ثابت شد که درد واقعی نیروهایی مثل سلطنت طلبها و دو خرداد و غیره درد مردم نیست و آنها درد خودشان را دارند. قصد این نیروها اینست که بخشی از جمهوری اسلامی را خوب و صلح طلب و مسالمت جو جلوه بدهند و توجیه کنند و به مردم بفروشند و از مردم بخواهند که از آن حمایت کنند. همانطوری که میبینید همه این نیروها دارند با سر میروند که در این انتخابات شرکت کنند، از دوقرادی های عربان و شرمگین گرفته تا بخشی از سلطنت طلبها و اکثریتی ها و توده ای ها و غیره دارند این حرکت را میکنند آنهم اینبار تحت نام صلح و سازش و تحت نام "نه به احمدی نژاد" و آری به رفسنجانی و خاتمی و کروی و حزب مشارکت، و

این بساط است که راه انداخته اند. جنگی که مردم یا حکومت دارند در کنه خودش در واقع جنگی است که طبقه کارگر با طبقه سرمایه دار دارد و در مضمون و اساس آن هم رهایی انسان است و جامعه ایران هم دارد این را فریاد میزند. اینهم فقط از تئوریا و بحثهای کمونیسم کارگری و برنامه یک دنیای بهتر درنمیاید. از بدو شروع این جنبش پرچم ما همین بوده است و امروز فرقی اینست که این پرچم در خیابانها به اهتزاز درآمده است، در کارخانه ها، در اول ماه مه ها، در دانشگاه ها و ۱۶ آذرها و در ۸ مارس ها. این پرچم به اهتزاز درآمده است و باید با این پرچم به مقابله با جنگ اینها و به مقابله با صلح اینها رفت. مردم باید مراقب باشند که مساببات میان بالائینها، هر نوع مناسباتی که باهم داشته باشند، بر مبارزات آنها علیه کل این اوضاع سایه نیندازد. بنض جامعه با پرچم آزادی برابری و با شعار هویت انسانی و با سرود انترناسیونال میزند. اینرا باید دید و این را باید تحکیم کرد و سازمان داد، و این حرکت است که سراسر برای جامعه ایران آزادی و برابری و رفاه ارمغان خواهد آورد. این تحولات اخیر هم که در ارتباط با جنگ اتفاق افتاده است یکبار دیگر نشان میدهد که خط درست همین است و راه درست همین است و همین را باید پیش گرفت و جلو رفت، و تمام کسانی را که به بهانه جنگ یکبار دیگر خواسته اند که جنبش آبرو باخته و رسوا شده دوقرادی را زنده کنند و علم کنند، یکبار دیگر باید اینها را نقد و افشایشان کرد و کنارشان زد، و راه سرنوشتی جمهوری اسلامی و زیور رو کردن این نظام از طریق نقد و افشا و کنار زدن این جریانات میگذرد.*

آزادیخواه میخواهد که از کارگران هفت تپه حمایت کند و دستگیری فعالین کارگری را محکوم کند. در سطح جهانی نیز حزب تلاش خود را برای بسیج سازمانهای کارگری برای حمایت از کارگران هفت تپه و تحت فشار قرار دادن جمهوری اسلامی بعمل خواهد آورد.

آزادی، برابری، حکومت کارگری مرگ بر جمهوری اسلامی زنده باد جمهوری سوسیالیستی حزب کمونیست کارگری ایران ۲۰ آذرماه ۱۳۸۶ - ۱۱ دسامبر ۲۰۰۷

کارگران هفت تپه

با دست زدن به اعتصاب، حقوق خود را دریافت کردند
فعالین کارگری در هفت تپه همچنان تحت فشار وزارت اطلاعات هستند

قرار دادن فعالین کارگری در هفت تپه، کارگران را به تسلیم بکشاند. حزب کمونیست کارگری جمهوری اسلامی را شدیداً بخاطر اعمال ضدکارگری و سرکوبگرانه اش محکوم میکند و از همه مراکز کارگری، از دانشجویان و کلیه مردم

تنها با قدرت متحد خود و دست زدن به اعتصاب میتوانند خواستهای خود را از حلقوم کارفرما و دولت بیرون کشند. از طرف دیگر وزارت اطلاعات همچنان تلاش میکنند که با دستگیری و بازجویی و تحت فشار

دست از اعتصاب بردارند اما کارگران اعلام کردند که تا دریافت حقوق به اعتصاب پایان نخواهند داد. ساعت ۱۰ صبح مدیریت مجبور به پرداخت حقوق ها شد و کارگران به اعتصاب پایان دادند. کارگران بخوبی دریافته اند که

بنا به گزارشات دریافتی، کارگران نیشکر هفت تپه از ابتدای صبح دوشنبه ۱۹ آذرماه (۱۰ دسامبر) در اعتراض به عدم پرداخت حقوق آبان ماه دست به اعتصاب زدند و در محوطه کارخانه تجمع کردند. مدیریت بلافاصله از کارگران خواست

از صفحه ۱ با تمام نیرو به یاری ...

- ۱۲- عابد توانچه - دانشجوی اخراجی دانشگاه پلی تکنیک
- ۱۳- صدرا پیرحیاتی - دانشگاه شاهد
- ۱۴- روزبه صف شکن - کارشناسی ارشد علوم سیاسی دانشگاه تهران
- ۱۵- سعید آقام علی - دانشگاه هنر یزد
- ۱۶- روزبهان امیری - دانشکده علوم دانشگاه تهران
- ۱۷- نسیم سلطان بیگی - دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه علامه
- ۱۸- مهسا محبی - دانشگاه شریف
- ۱۹- کیوان امیری الیاسی - کارشناسی ارشد دانشگاه شریف
- ۲۰- هادی سالاری - دانشگاه رجایی
- ۲۱- امیر آقایی - دانشگاه رجایی
- ۲۲- فرشید فرهادی آهنگران - دانشکده رجایی
- ۲۳- سعید آقاخانی
- ۲۴- اوختای حسینی - انشگاه آزاد
- ۲۵- سروش هاشم پور - چمران اهواز
- ۲۶- مهدی گرایلو - کارشناسی ارشد ژئوفیزیک دانشگاه تهران
- ۲۷- نادر احسنی - فارغ التحصیل دانشکده منابع طبیعی دانشگاه مازندران
- ۲۸- انوشه آزادبر - علوم اجتماعی دانشگاه تهران
- ۲۹- ایلناز جمشیدی - ارتباطات دانشگاه آزاد تهران مرکز
- ۳۰- بهروز کریمی زاده - اخراجی دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران
- ۳۱- سعید حبیبی - دبیر معزول تشکیلات دفتر تحکیم وحدت
- ۳۲- پیمان پیران - زندانی سیاسی سال ۷۸
- ۳۳- مجید اشرف نژاد - عمران شهید رجایی
- ۳۴- شوان مریمی - دانشگاه مازندران
- ۳۵- سارا خادمی - علوم اجتماعی دانشگاه مازندران
- ۳۶- نیما نحوی - مهندسی مکانیک - دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل

- ۳۷- پارسا کرمانجیان - معماری دانشگاه آزاد کرمانشاه
- علاوه بر دانشجویان فوق، در روز ۹ دسامبر در تظاهرات دانشگاه تهران چهار نفر به شرح زیر دستگیر شدند:
- محمدصالح ایومن - فوق لیسانس علوم سیاسی
- سهراب کریمی - فوق لیسانس علوم سیاسی
- فرشاد دوستی پور - مهندسی مکانیک
- جواد عزیززاده - فوق لیسانس حقوق
- همچنین احمد قصابان، مجید توکلی و احسان منصوری از دانشگاه پلی تکنیک تهران از سه ماه قبل در زندان بسر میبرند و مورد شکنجه دائم قرار گرفته اند و هرکدام به ۲ تا ۳ سال زندان محکوم شده اند. *

اعلامیه های توهین به مقدسات و مشروبات الکلی و وابستگی به خارج که منظور وابستگی به احزاب اپوزیسیون است، میزان محدودیت های سیاسی و اجتماعی مردم و ماهیت سرکوبگرانه حکومت را نشان میدهد، اما اشاره به مواد آتش زا و کوکتل مولوتف و تحریکات خشونت آمیز و ... که هیچکس در جعلی بودن آنها تردیدی ندارد، کدهای خطرناک امنیتی بشمار میرود. با این اتهامات، در طول حاکمیت این رژیم هزاران نفر به جوخه های اعدام سپرده شده اند و یا برای سالهای طولانی زندانی و شکنجه شده اند. رژیم قصد دارد شکست های سیاسی خود در دانشگاهها و پیشروی چپگرها در مقابل گروههای اسلامی را با سرکوب خشن رهبران اعتراضات دانشجویی جبران کند و با سرکوب دانشجویان کل جامعه را مرعوب کند و این باید توجه همه مردم دنیا را بخود جلب کند.

اعتراضات دانشجویی برای آزادی دستگیرشدگان در سراسر کشور قطع نشده است. خانواده های دستگیرشدگان نیز شروع به تجمعات اعتراضی کرده اند. بسیار مهم است که جنبش همبستگی گسترده ای در سراسر جهان برای آزادی این عزیزان و آزادی کلیه زندانیان سیاسی شکل بگیرد و جمهوری اسلامی تحت فشار فزاینده ای قرار گیرد. جمهوری اسلامی در مقابل این فشارها شکننده است و با این فشارها قادر به اجرای طرح های جنایتکارانه اش نخواهد شد. از همه سازمانهای کارگری و احزاب و شخصیت های پیشرو و مدافع حقوق انسان و همه سازمانهای دانشجویی میخواهیم که با تمام نیرو به یاری دانشجویان زندانی در ایران

اصغر کریمی
رئیس هیئت مدیران
حزب کمونیست کارگری ایران
۱۲ دسامبر ۲۰۰۷

اسامی دانشجویانی که در روزهای اخیر دستگیر شده اند:

- ۱- حسن معارفی - دانشگاه مازندران
- ۲- آرش پاکزاد - علوم اجتماعی دانشگاه مازندران
- ۳- حامد محمدی، اقتصاد دانشگاه مازندران
- ۴- میلاد معینی - مردم شناسی دانشگاه مازندران
- ۵- پهرنگ زندی - مردم شناسی دانشگاه مازندران
- ۶- علی سالم - پلی تکنیک
- ۷- علی کلایی - دانشگاه آزاد
- ۸- امیر مهرزاد
- ۹- محسن غمین - دانشگاه پلی تکنیک
- ۱۰- یونس میرحسینی - فنی باهنر شیراز
- ۱۱- میلاد عمرانی - شهید رجایی

شهری برای زندگی

گزارش تظاهرات روز ۳۰ نوامبر علیه اعدام در تورنتو!

روز جمعه ۳۰ نوامبر در تورنتو به فراخوان امنستی اینترنشنال و حمایت شهردار تورنتو تظاهراتی تحت عنوان "شهری برای زندگی" برگزار شد. این تظاهرات که نزدیک به ۴۰۰ نفر از فعالین سیاسی و اجتماعی شهر تورنتو و مخالفین اعدام شرکت کرده بودند از ساعت ۶ بعدظهر در مقابل شهرداری تورنتو شروع شد و با بلند کردن بنر و پلاکاردهای علیه اعدام و اسامی

کشورهای که در آنها بیشترین اعدامها در سال ۲۰۰۶ صورت گرفته از جمله چین، ایران، آمریکا، پاکستان، عراق تنفر خود را از اعدام این عمل وحشیانه دولتها اعلام کردند.

در این تظاهرات که در سرمای شدید تورنتو صورت گرفت به ابتکار امنستی ۶ نفر از تظاهر کنندگان با پوشیدن لباس زندانیان و با بدست گرفتن اسامی ۶ کشوری که در آنها

بیشترین اعدامها صورت گرفته توجه مردم زیادی را به خود جلب کرده بود. در این تظاهرات فعالین حزب کمونیست کارگری و فعالین کمیته بین المللی علیه اعدام فعالانه شرکت کردند و با بلند کردن عکسهای اعدامهای چند ماه گذشته تنفر خود را از اعدام و جنایات رژیم اسلامی اعلام کردند.

تعدادی از سخنرانان این تظاهرات عبارت بودند از مسول اول امنستی در کانادا، نماینده شهردار تورنتو، باب رای نخست وزیر سابق انتاریو، جک لیتون رهبر حزب نیو دمکرات کانادا، یدی محمودی از طرف کمیته

بین المللی علیه اعدام، دیوید پارکینسن از اتحاد علیه اعدام، و خانمی از کشور چین. همگی سخنرانان بر تلاشهای بین المللی برای لغو مجازات اعدام تاکید کردند، و بویژه جک لیتون با حمله به دولت دست راستی کانادا برای قطع کردن حمایت خود از کاناداییهای که در بیرون مرزهای کانادا به اعدام محکوم می شوند از جمله یک نفر در آمریکا و یک نفر در چین خواهان ادامه حمایتهای بدون قید و شرط دولت از محکومین به اعدام شد.

یدی محمودی با ارائه گزارشی از اعدامهای اخیر در ایران، به خطر

تشکیلات خارج کشور
حزب کمونیست کارگری ایران
شرق کانادا